

LENGTE: 18 km

VERTREKPUNT: Aan de kerk van Hun, klein dorp aan de linkeroever van de Maas in de gemeente Anhée. Naast de kerk is er een ruime parkeerplaats.

AANDACHTSPUNTEN: Alle soorten paden. Veld- en graswegen tussen glooiende akkers en bospaden, breed en smal, waarvan sommige heel steil.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 53/3-4 (1:20.000)

Zoals bij elke wandeling aan de Maas moet je ook op deze tocht een serieuze inspanning leveren om uit de vallei weg te komen en bovenop het Condruzisch plateau te geraken. Je wordt boven altijd beloond met spectaculaire uitzichten. Op deze wandeling klim je naar het beroemde uitzichtpunt Les Sept Meuses. Hier kan je zeven meanders van de Maas zien en het zicht reikt op heldere dagen tot aan de Frans grens. De RTBF heeft hier een 163 meter hoge antenne staan. Bij mooi weer zal je maar moeilijk weg geraken van deze uitgelezen plek. Er komen hier massa's toeristen en zondagsmensen. De meesten hebben hun zondagse kleren aan en eens je het bos in bent kom je maar weinig mensen tegen. En de bossen zijn de moeite, eiken en beuken met hier en daar enorme exemplaren. De zon en deze bomen zorgen samen voor een boeiend lichtspel in deze bossen.

De rest van de wandeling loopt zacht golvend door akkers en grasland afgewisseld met bossen. Typisch zijn de grote boerderijen. En altijd zijn de paden hier mooi, in het bijzonder rond Warnant, een klein dorp bekend om zijn kwekerij van escargots die je kan bezoeken. Het is ook rond dit dorp dat je enkele kilometers wandelt over een oude spoorlijn, die ergens diep in het bos vergeten ligt. De treinsporen zijn al lang weggehaald en niemand weet nog waarvoor deze spoorweg indertijd moest dienen. Misschien voor het vervoer van stenen uit de steengroeven te maken? Of

voor de ijzerindustrie die hier ooit bloeide. Onderweg vind je in elk geval nog overblijfselen van een ooit bloeiende industrie, bijvoorbeeld in het goed bewaarde waterrad op de Ruisseau d'Annevoie. In Annevoie zijn er de beroemde tuinen, waar de waterpartijen reeds twee eeuwen gevoed worden door vier bronnen en zonder mechanische hulp. Bij deze prachtige tuinen hoort uiteraard een kasteel. Je ziet tijdens deze wandeling nog verschillende andere kastelen liggen. In de Maasvallei vind je trouwens 80 kastelen en versterkingen.

BESCHRIJVING

Volg even de hoofdweg in de richting van Godinne-Namur. Bij het laatste huis van Hun verlaat je de hoofdweg, je neemt de Rue du Bois-de-Hun, een stijgende en berijdbare bosweg. Deze brengt je voor een grote open plek in het bos. De weg splitst zich. De weg links naar de kasteelhoeve en de weg rechts naar het kasteel zijn beide privé. Rechtdoor is er een publiek pad, dat neem je. Het pad loopt prachtig tussen weiden. Rechts zie je het kasteel van Hun, een mooi optrekje. Bij het einde van de weiden steek je een brede weg over en je volgt verder het pad dat nu door een prachtig beukenbos loopt. Je blijft het pad volgen. Het brengt je bij de bosrand waar je een enorm mooi uitzicht op de Maasvallei wacht. Rechts zie je de hoge antenne en het oranje gebouw ernaast. Dat is het uitzichtpunt Les Sept Meuses en het bijhorende restaurant. Daar gaat de wandeling naartoe. Je gaat rechtdoor over de met gras begroeide weg, nu tussen akkers. Je krijgt zicht op de beroemde tuinen van Annevoie en het bijhorende kasteel. De weg daalt gemoedelijk tot in het dorpje Annevoie-Rouillon. Bij de kerk sla je rechtsaf. Hier stroomt de Ruisseau d'Annevoie, een waterrad getuigt van een actief verleden. Chez Mireille is een gezellig ouderwets cafeetje. Je komt hier straks ook nog een keer langs. Je komt bij de hoofdweg N932 die je voorzichtig oversteekt. Aan de overkant volg je een smal en stijgend asfaltweggetje.

Laat de weg naar Les Hayettes links liggen en ga nog even verder. Honderd meter verder neem je een smal graspad tussen afsluitingen. Je passeert een oude pomp en wandelt verder langs de rand van een enorme akker. Bij een houten toegangshek tot een tuin sla je rechtsaf en je loopt nu langs de andere rand van de enorme akker. Het pad brengt je op de N932, in de buurt van de Tuinen van Annevoie en de bijhorende horeca.

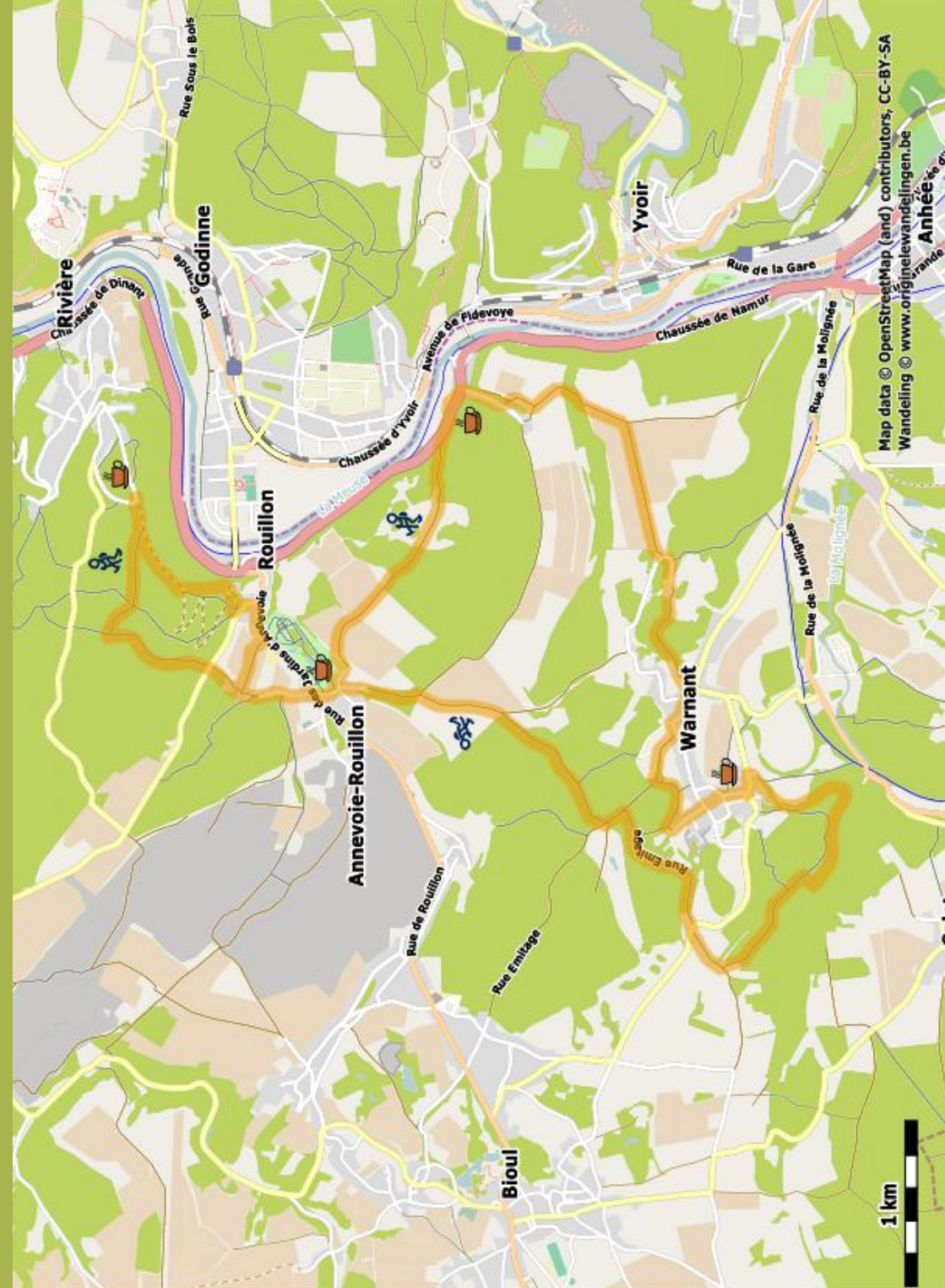
Volg de grote weg naar links. Waarschijnlijk hoor je hier de Ruisseau d'Annevoie maar je ziet hem niet. Tweehonderd meter verder verlaat je de hoofdweg en je neemt een stijgend straatje aan de linkerkant, de Rue de Marly. Let goed op: je bent nog maar net vertrokken op dit straatje of je moet een klein paadje nemen aan de rechterkant. Dit paadje vertrekt in de bocht naar links, bij nummer 8, en het stijgt achter de huizen. Je komt op een brede kiezelweg die je naar rechts volgt.

De weg leidt je naar een groot standbeeld van het Heilig Hart. Loop naar het beeld toe. Het pad dat je moet opgaan vertrekt vlak naast het standbeeld, tussen de twee zitbanken. Vier passen voorbij het standbeeld is er nog een ander pad dat naar rechts vertrekt. Dat pad neem je niet, tenzij je liefhebber bent van smalle paden die op steile en gevaarlijke hellingen lopen. Voor onze wandeling volg je het pad dat recht omhoog loopt over de beboste rotskam. Ja, het pad is inderdaad steil! Aan de verbleekte wit-rode markeringen op de bomen merk je dat hier vroeger

een GR-route langskwam. Vandaag volgt de GR-route een veel beschaafder pad naar boven. Men vond ons pad te gevaarlijk, vooral bij nat weer. Je blijft over de kam stijgen tot je, honderd meter hoger, op het brede beschaafde pad komt. Hier loopt nog een paadje rechtdoor maar dat neem je niet, je volgt het 2,5 meter brede pad naar rechts. De kam is nu nagenoeg vlak en af en toe krijg je aan de rechterkant mooie doorkijkjes op de Maasvallei. Je let niet op zijwegen, na 600 meter loop je het bos uit en kom je bij het uitzichtpunt Les Sept Meuses en bijhorend restaurant en panoramisch terras. Als je de straat nog even verder volgt, kan je net voor de huizen een weg rechts nemen tot bij een startplaats voor glijschermvliegers. Na van deze adembenemende plaatsen genoten te hebben, maak je rechtsomkeer. Je keert het panoramisch terras de rug toe en loopt weer het bos in, langs dezelfde weg die je hierheen bracht. Je neemt nu de eerste zijweg rechts, een weg die blauw bewegwijzerd is maar dan wel voor wandelaars die uit de tegenovergestelde richting komen. De weg wordt een mooi pad door prachtig bos. Hier en daar een enorme beuk langs het pad. Na een kleine 400 meter ga je bij een kruispunt rechtdoor. Wat verder maakt het pad een bocht naar rechts, je volgt gewoon het pad tot bij een volgend kruispunt. Hier neem je de brede bosweg naar links. Aan de splitsing hou je links, langs het huis van de lelijke kat of het lelijke huis van de kat. Welke ambtenaar heeft het ooit in zijn hoofd gehaald om toe te laten dat hier huisjes gebouwd werden, zo midden in het bos? Het volgende stulpje aan de linkerkant van het pad is al volledig in verval. Ongetwijfeld zullen de natuur en de wilde dieren hier op termijn weer de baas worden. Het pad begint intussen stevig te dalen in een steeds mooier wordende beekvallei. Het pad eindigt op een asfaltweg. Steek de asfaltweg over en loop recht vooruit de met gras en bloemen begroeide heuvel op. Boven aan een haag ga je rechtdoor, door een poortje en door iemands tuin. Verder rechtdoor langs een paar huisjes. Bij het laatste van deze huisjes, aan een witte brievenbus van nummer 8, sla je linksaf in een pad. Het pad daalt en brengt je bij de akker die je nog kent van eerder op de wandeling. Je loopt dan ook blindelings terug tot aan de kerk van Annevoie-Rouillon.

Hier volg je nu de asfaltweg rechtdoor. De asfaltweg stijgt. Een halve kilometer verder kom je bij een kapelletje met een klein lieflijk bankje. Hier neem je de veldweg naar rechts. Bij de bosrand, als de weg de tweede keer onder een elektriciteitsleiding loopt, kies je de rechtse weg. Je loopt nu over een brede weg het Gros Bois in. Let niet op zijwegen en blijf de brede bosweg gedurende een kilometer volgen. Je komt dan op een kruispunt van vijf boswegen, er staat ook een informatiebord, een bank en een kapelletje. Neem hier links, richting Maredsous. Na 150 meter sla je rechtsaf in een andere bosweg. Weer 150 meter verder ga je rechtdoor op een zalig bospad. Verderop krijg je vanop het pad een mooi uitzicht op het dorp Warnant, waar je straks nog langskomt. Het pad eindigt bij een informatiebord met een bankje ernaast. Steek hier schuin naar rechts voorzichtig de rijweg over en ga een met gras begroeide veldweg op.

Op een splitsing neem je de grasweg naar links. Deze prachtige weg loopt tussen jonge bossen. Voorbij enkele stukken grasland links van de weg leidt de weg je het bos in. Aan een splitsing in het bos ga je rechtdoor, in tegenstelling tot de bewegwijzerde routes die hier alle linksaf slaan. Je komt bij een merkwaardig verkeersbord dat aankondigt dat je pad over 100 meter doodloopt. Aan dit verkeersbord ben je te ver: loop exact 30 passen terug en neem een klein dalend spoor. Een

beetje verder laat je een pad rechts liggen en je daalt verder over een steil pad. Beneden kom je op de oude spoorlijn L546, nu een rechtlijnig pad waar de kiezels nog aan de oppervlakte liggen. Je zou nog verder kunnen afdalen in de diepe vallei maar dat doe je niet, je volgt de oude spoorlijn naar links. Op sommige plaatsen heeft men de bedding van de spoorlijn uit de rotsen moeten uithakken. Onderweg wandel je ook rakelings langs een oude steengroeve. Je let niet op zijpaden. In totaal bijna anderhalve kilometer lang volg je deze oude spoorlijn. Zo kom je in Warnant.

Volg de hoofdweg even naar links en sla dan bij het pleintje rechtsaf in de Rue du Quincay. Wandel de straat helemaal uit, tot voorbij de kerk. Op het einde even naar rechts en dan, net voor het eerste huis, linksaf, een asfaltpaadje. De volgende straat, de Rue du Fond, steek je over en je gaat rechtdoor het straatje Ruelle Colleau in. Op het einde van dit straatje volg je de weg naar rechts tot bij de bosrand. Hier sla je rechtsaf in een prachtig paadje dat de bosrand volgt. Na 200 meter is er een zijpaadje rechts, dat loopt terug naar Warnant en dat neem je niet. Je volgt het pad langs de bosrand verder. Het pad eindigt op een brede bosweg. Neem deze weg naar rechts. De weg is hol en brengt je weer in de Rue du Fond. Linksaf. Volg de straat tot net bij de voorrangsweg. Tien meter voor de haaiantanden neem je een stijgend asfaltwegje naar links. Achter het huis stijgt je verder over een ongelooflijk mooi overschaduwd pad. Het pad brengt je bij een geïsoleerd huis bij de bosrand. Volg de brede weg die links van het huis loopt. Je komt bij de Ferme de Corbais, een hoeve gelegen in een prachtig landschap. Volg het asfaltwegje verder, nog een beetje verder stijgend. In een bocht naar links verlaat je de asfaltweg. Je loopt tussen een oude en een nieuwe stal door en je neemt de veldweg naar rechts. Je wandelt tussen uitgestrekte velden en je krijgt zicht op het Château de Tricointe. Dit kasteel bevindt zich aan de andere kant van de Maas. Na 800 meter sla je linksaf. De weg loopt door een strook bos en begint te dalen. Voorbij het bos daal je verder tussen mooie velden. Op een splitsing rechts. Je volgt het wegje langs een huis met nummer 19. Na een scherpe bocht naar links en voor een volgend huis neem je een paadje naar rechts. Dat brengt je weer in Hun.

